

παραθήκην ἀπαιτῶν] Ο παραθέμενος ἀργυρον. ἡ χρυσόν κινῶν τὴν δεποσίτην οὐ μόνον τὸ εἶδος τὸ παρατεθέν, ἀλλὰ καὶ τὸν σταθμὸν ὅφελει λέγειν· σκύφου τυχὸν ἡ δίσκον ἡ φιάλη δηλῶν· καὶ τὴν ὑλὴν, οἷον χρυσοῦν ἡ ἀργυροῦν τὸ στατογυμένον, προστίθητοι καὶ τὸν σταθμόν. εἰ δὲ καὶ πορφύρα τὴν ἀνέργαστος ἡ ἐτερον ἔργον, τὰ αὐτὰ λεγέτω· εἰ δὲ οὐ δύναται τὸν σταθμὸν ἀποδεῖξαι, δι' ὅπου τοῦτο σαφῆνεται.

Κυριᾶ. Λεῖ τὸν κινῶντα καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὑλὴν καὶ τὸν σταθμὸν λέγειν· εἰ δὲ ἀμφιβάλλεται ὁ σταθμός, ὄμνει.

† Ζῆτει βιβ. ιε. τιτ. α'. κεφ. σ'. ὁ φρονι., ἐπὶ μὲν τοῦ εἰσιγασμένου¹⁾ ἀργυρον τὸ εἶδος ὅφελει λέγειν τὸν ἐνάγοντα, τοντέστι, ἐπὶ τῆς απεκαλλίας ἡ δέμη· οὐ πειρέχει δὲ καὶ περὶ τοῦ σταθμοῦν τοῦτον γάρ λέγοντα φησιν ἐπὶ τῆς ἀνέργαστης ὑλῆς. ἀλλὰ καὶ τὸ β'. θέμα τοῦ ιθ. κεφ. τιτ. φρ. τοῦ ξ. βιβ. λέγει, τὸν κινῶντα τὴν φούντη περὶ σκευέν, ὡς ὅφελει καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ λέγειν, καὶ τὴν ὑλὴν, οὐ μηρ καὶ τὸν σταθμόν. ἐνταῦθα δὲ ἴδικον οἷμαι ἐπὶ τῆς δεποσίτου· οὐτε μὲν ἐνδέχεται ἀγνοεῖν τὸν σταθμόν, ἐνταῦθα δὲ οὐδὲμα.

[Sch. g. II. 115.]

Εἰ καὶ ἐσφραγισμένον παράθωμαί σοι σκεφθίον, καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτῷ κινῶν τὴν περὶ παραθήκης ἀγωγήν· καὶ ἀγνοῆς ἐν αὐτῷ εἶναι τὰ πρόγματα.

εἰ καὶ ἐσφραγισμένην²⁾] παραθέμην³⁾ σοι κιβωτὸν ἐσφραγισμένην. ζητεῖται, πότερον κιβωτὸν μόνης ἐν ἀγωγῇ⁴⁾ ὅφελει μεμνήσθαι, ἡ καὶ τὸ εἶδος ὄνυμαστον διεισέναι, καὶ ὁ μὲν Τρεβατίος ἀφεκτὸν φησιν⁵⁾ τὸ μεμνήσθαι με τῆς κιβωτοῦ· οὐ μηρ τῶν καθ' ἔκαστον, εἰ δὲ πρότερον δεξιαῖς τὰ εἴδη, εἴτα ἐμβατῶν ἐν κιβωτῷ παραθέμην, ὄνυμασίν δεῖ καὶ τὰ εἴδη, τυχὸν ἡ δεῖνα ἡ ἡ δεῖνα ἐσθῆτης. ὁ δὲ Λαβεον λέγει, τὸν παραθέμενον κιβωτὸν καὶ τὰ καθ' ἔκαστον δοκεῖν⁶⁾ παρατίθεσθαι. καὶ οὐν ἀντὸν μεμνήσθαι τῶν καθ' ἔκαστον, μηδεμαζόσ οὐσης διαφοράς, πότερον ἥγνοιεν δεποσίταριος, εἰ ἕνεκτι πράγματο⁷⁾ ἐν τῷ κιβωτῷ, καὶ ποιὰ ταῦτα ἔστιν, ἥγοντα τῆλετο. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς μᾶλλον ἐπικλίνειν⁸⁾ εἰς τὸ μονον τὴν κιβωτὸν ὄντομάζειν⁹⁾ ἔξεναι δὲ καὶ¹⁰⁾ καθ' ἔκαστον λέγειν, εἰ καὶ¹¹⁾ ἐσφραγισμένην ἡ κιβωτὸς παρεθέη.

[Sch. h. II. 115. sq.]

καὶ ἀγνοῆς¹²⁾] † Αδιαφορον γάρ, εἴτε ἥγνοει, εἴτε ἔγνωσκεν ὁ δεποσίταριος τὰ ἐν τῷ κιβωτῷ πρόγματα· ἔξεστο γάρ τῷ παραθέμενῷ, καὶ τὰ καθ' ἔκαστον ἐπιζητεῖν, ἐπειδὴ ὁ παρατίθεμενος κιβωτὸν δοκεῖ τὰ καθ' ἔκαστον παρατίθεσθαι.

[Sch. i. II. 116.]

Ο ὑπεξόντιος ἐνάγεται τῇ περὶ παραθήκης ἀγωγῇ· καὶ ταῖς λοιπαῖς γὰρ ἀγωγαῖς ἐνέχεται. ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ μόνη τῇ περὶ πεκονύλιον ἀγωγῇ ὑπόκειται· καὶ ὄνόματι τοῦ δούλου ὁ δεποτής ἐνάγεται. καὶ σκοπεῖται οὐ μόνος ὁ τῶν ὑπεξόντιων, ἀλλὰ καὶ ὁ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ δεποτοῦ δόλος.

δὲ πατήρ ἡ δεποτής τῇ δὲ πεκονύλιο, ἐν ἡ καὶ δόλος αὐτοῦ σκοπεῖται.

δὲ πατήρ ἡ δεποτής τῇ δὲ πεκονύλιο, ἐν ἡ καὶ δόλος αὐτοῦ σκοπεῖται.

ταῖς λοιπαῖς γὰρ ἀγωγαῖς¹³⁾] Τοῦ Ἀνων. "Οτε αὐτὸς ὁ νίος ἔχει τὸ πρᾶγμα, ὡς διγ. κα.

ταῖς λοιπαῖς γὰρ ἀγωγαῖς¹³⁾] Τοῦ αὐτοῦ. Ἀνάγνωσθι βιβ. ιε. τιτ. α'. διγ. ε'. καὶ λη. ἐν φησιν, γενικὸν εἶναι τοῦτο ἐπὶ πασῶν τῶν βόνα φίδε ἀγωγῶν.

'Ἐὰν¹⁴⁾ δοντι παρατεθῆ, καὶ ὁ εἰς ἐνάγεται¹⁵⁾ τις

qui petit]**Qui argentum vel aurum depositum, sed etiam pondus dicere debet: dicens, scyphum esse, vel discum, vel pateram: et materiam, puta ex auro vel argento esse, quod petitur. Pondus quoque adiicere debet. Sed etsi purpura erat infecta vel aliud opus, eadem dicet: quodsi pondus probare non possit, hoc iuriando affirmet.**

Cyrilli. Qui agit, et speciem et materiam et pondus dicere debet: quodsi de pondere dubitetur, iurabit.

Quaere lib. 15. tit. 1. cap. 6. quod dicit: Actor, scilicet qui speciali in rem actione argentum factum petit, speciem dicere debet, non etiam pondus: hoc enim dici oportet, si infecta materia petatur. Sed et them. 2. cap. 19. tit. 12. lib. 60. ait, eum, qui agit furti vasis nomine, dicere debere speciem eius et materiam, non etiam pondus. Hoc loco autem arbitror speciale esse in depositi actione: quoniam illuc quidem fieri potest, ut pondus ignoretur, hic autem non potest.

Si cistam signatam¹⁶⁾ apud te deposuerim, eo- L. I. §. 41. rum quoque, quae in ea sunt, nomine depositi ago: D. XVI. 3. quamvis ignore¹⁷⁾ in cista res esse.

53) si cistam signatam]**Cistam signatam apud te deposui. Quaeritur, utrum cistae tantum in actione mentio fieri debeat, an etiam species nominativum exponi debeant. Ac Trebatius quidem sufficere ait cistae mentionem: nec opus esse, ut species enumerentur. Si vero antea species ostendi, et postea cistae impositas deposui, species quoque dicendae sunt, veluti haec vel illa vestis. Sed Labeo ait, eum, qui cistam depositus, etiam singulas res videri deponere. Res igitur singulæ memorandæ sunt, cum nihil intersit, utrum scierit depositarius, sintne res in cista, et quales sint, an ignoraverit. Ulpianus autem magis eo inclinat, ut cistae tantum mentio fiat: licere autem et singulas res enumerare, etsi cista signata deposita sit.**

54) quamvis ignore¹⁸⁾ Nihil enim refert, sive depositarius ignoraverit, sive scierit res, quae in cista erant: licet enim depositori, singulas quoque res repetere, quia qui cistam deponit, singulas quoque res videatur deponere.

Filiusfamilias¹⁹⁾ convenitur²⁰⁾ depositi actione: L. I. §. 42. nam et ceteris actionibus²¹⁾ tenetur. Pater autem D. eod. eius actione de peculio tantum tenetur: et servi nomine dominus convenitur: et non solum dolus eorum, qui in potestate sunt, sed etiam patris et domini spectatur.

55) filiusfamilias] Filiusfamilias meus, qui depositum suscepit, recte depositi actione convenitur, quoniam omni actione quoque tenetur, eatenus hominem sui iuris imitans. Potest autem et adversus patrem eius depositi de peculio agi. Sed si apud servum fuerit depositum, solus dominus convenitur. Cum vero pater vel dominus de peculio conveniuntur, non solum dolus eorum, qui in potestate sunt, verum etiam patris vel domini dolus spectabatur.

Cyrilli. Filiusfamilias depositi et quavis alia actione convenitur: pater autem vel dominus de peculio, ubi et dolus eorum spectatur.

56) convenitur] Anonymi. Cum ipse filius rem habet, ut dig. 21.

57) nam et ceteris actionibus] Eiusdem. Lege lib. 15. tit. 1. dig. 5. et 38. ubi dicitur, hoc generale esse in omnibus bonae fidei actionibus.

Si apud duos sit depositum²²⁾, etiam unus con- L. I. §. 43. D. eod.

i) Fabr. ἀργασμένου et postea ὅφελει. k) Idem schol. habet Fabr. et Cod. Coisl. l) Fabr. ἐνάγων. m) Fabr. φρονιμοκεῖν. n) Fabr. δοκεῖ. Legendum et apud eum δοκεῖν. o) Fabr. τὰ πρόγματα. p) Fabr. et Cod. Coisl. ἐπικρίνει. Fabr. postea μόνην. q) καὶ apud Fabr. deest. r) Fabr. καὶ εἰ. s) In Syn. p. 154. praefixo numero γ'. t) Syn. ἐνάγηται.

